

Una victòria enganyosa

Enrico Letta, líder del Partit Demòcrata (centreesquerra), celebrant dilluns la victòria a Siena
FABIO DI PIETRO / EFE.

Diumenge i dilluns a Itàlia hi va haver eleccions municipals. A les grans ciutats com ara Milà, Nàpols i Bolonya ha guanyat, tal com s'esperava, el centreesquerra. A Roma i Torí caldrà fer una segona volta d'aquí a dues setmanes. El bon resultat del centreesquerra a les capitals, però, és enganyós: si hi haguessin eleccions generals, la coalició de l'extrema dreta i la dreta trauria, com des de fa anys, gairebé la meitat dels vots dels italians.

Un dels primers factors a tenir en compte per valorar els resultats és l'abstenció: la baixa participació ha estat de rècord, amb un 54,7%, sis punts menys que en les anteriors municipals. Ha estat una campanya electoral anodina que no ha sabut despertar gaire

interès, marcada pel fet que a l'executiu central hi ha un govern d'unitat nacional –és a dir, tots els partits excepte el postfeixista Germans d'Itàlia són socis de govern–. A les grans ciutats s'ha repetit un mateix patró: el centre històric ha anat a les urnes, les perifèries, no. A Roma la participació ha estat d'un 48,8%, vuit punts menys que en les anteriors. Aquí, el barri de la classe alta per excel·lència és Parioli –als esnobs romans se'ls anomena pariolini–. En aquest barri, la participació ha estat la més alta: un 56,6%. En canvi, la més baixa ha estat el 42,8% de Tor Bella Monaca, barri treballador de la perifèria romana abandonat de les institucions.

Un altre factor per entendre els resultats és la pèssima elecció dels candidats de la coalició de l'extrema dreta. D'una banda, el fet que Giorgia Meloni i Matteo Salvini siguin aliats necessaris –per guanyar es necessiten– però al mateix temps rivals ha fet que tardessin molt a posar-se d'acord i que no volguessin triar cap candidat massa d'un o de l'altre. Resultat: els candidats de Roma i Milà no estaven preparats i no els coneixia ningú.

A més, Germans d'Itàlia i la Lliga no són la Força Itàlia de Silvio Berlusconi, malgrat que n'hagin ocupat el lloc. El seu èxit és massa recent i no tenen múscul al territori. No tenen tot d'exministres i polítics d'aquells que viuen d'anar d'un càrrec a un altre, com el Partit Demòcrata i Força Itàlia, que s'han dividit el poder durant anys. La Lliga i Germans d'Itàlia són deutors i esclaus de la popularitat dels seus capitosts, Salvini i Meloni.

La Lliga té altres líders menors a part d'Il Capitano, com ara el governador del Vènet, Luca Zaia, que de fet li fa una guerra interna, però té ganxo només al nord. Germans d'Itàlia és fort des de sempre a Roma, on té una bona bossa de votants que aprecien la seva vinculació amb el feixisme. Però no té una classe dirigent consistent ni líders carismàtics: el partit és Meloni. Ella l'ha dut del 4% del 2018 al 20% (primer partit del país) als sondejos d'aquest estiu. El centreesquerra ha pogut guanyar alcaldies de ciutats grans gràcies a l'abstenció rècord de les perifèries i a la divisió i mala organització dels adversaris. I, malgrat tots els problemes de l'extrema dreta que les municipals han posat al descobert, haurien de canviar molt les coses perquè en les pròximes generals no guanyi per golejada.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 06-10-2021, Pàgina 30

-El Punt Avui. Nacional 06-10-2021, Pàgina 20

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2038960-una-victoria-enganyosa.html>